

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češko-slovenska vzajemnost in naše gledališče.

Vsak narod, stopajoč v vrsto omikanih narodov, hrepeni po svojem gledališču. To mu ukaže narodni ponos, kateri praznuje v lastnem gledališču idealno in vidno znamenje narodove moči in kreposti, to mu veva srce, katero se ogreva in blaži, ko čuje raz oder sladke glasove materinega jezika, poveljane v krasnem okviru nevenljive umetnosti.

Zatorej bode ostal dan 29. septembra, dan, ko sta življenje in svetloba prvič preplula čarobne prostore novega našega gledališča, znamenit in vesel dogodek v zgodovini slovenski.

Novi Talijin hram udahnil bode, upajmo, naši umetnosti novo in bujno življenje, ona bode v njem dihala prosteje in razvila se močneje. Saj vemo vsi, da je narodna umetnost nosila okove v starem gledališču, kjer so bili še gospodarji naši politični nasprotniki, „kjer nas ljubili niso, le trpeli“.

Teh okov smo prosti v novem hramu in z novimi upi stopili smo v novo dobo naše dramatike.

Tega, za narodni razvoj tako pomenljivega trenutka ne čutimo le mi, čutil ga je z nami tudi bratski narod češki, kateri nam je pri tej priliki podal nov dokaz svoje iskrene ljubezni in svojih živih simpatij.

Konstatirati nam je danes s posebnim zadovoljstvom, da je bilo pri otvoritvi našega gledališča častno zastopano kraljevo češko „Národní divadlo“. Deputaciji na čelu bil je ravnatelj g. Šubert, mož, kateri je duša češkemu gledališču in kateri si je z njim pri mejnarodni konkurenci Dunajske razstave, kakor smo to čitali v nemških poročilih samih, stekel svetovno slavo. Pridružila sta se mu član intendantce g. Pécold in veteran čeških igralcev nadrežišér g. Kolár.

Ta prihod milih nam čeških gostov iz daljne zlate Prage zabeležimo z radostnim veseljem. Ni bilo to le častno za mlado in nerazvito naše slovensko gledališče, da so se ga spominjali zastopniki in voditelji velikega in cvetočega „Narodnega divadla“ — bilo nam je to tudi prijetno in dobrodošlo znamenje, da se češka dramatična umetnost zanima za razvoj dosedaj še skromnega našega zavoda.

Zaradi premnogih družih opravil ni bilo našemu „Dramatičnemu društvu“ možno prirediti odličnim gostom izvanrednih slavnosti, tem srčneje je bilo občevanje v privatnem krogu, kateri je bil zbran prvi dan pri predsedniku „Dramatičnega društva“ g. dru. Tavčarju in drugi dan pri članu intendantce g. dru. Krisperju. Pri teh prijetnih prilikah pridobili smo si prepričanje, da je češkim gostom razvoj naše dramatične umetnosti zelo pri srcu in da se bode s časom rodila mej slovenskim gledališčem in češkim „Národnim divadlom“ duševna zveza, katera bode naši umetnosti pospeševala razvoj in kazala pravi pot.

Vsled prijaznega povabila čeških gostov se bode ob svojem času tudi deputacija slovenskega „Dramatičnega društva“ odzvala častnemu pohodu ter obiskala zlato Prago, kjer ji bode dana priložnost spoznavati češke gledališke razmere.

Tako je novo slovensko gledališče že v prvih trenutkih privabilo nam nove prijatelje in gotovo ni brez pomena, da je pri otvoritvi dne 29. septembra kumovalo nam — slavno „Národní divadlo“.

Delegaciji.

V Budimpešti, dne 1. oktobra.

Avstrijska delegacija zbrala se je danes v prvo sejo in volila predsednika in podpredsednika, zapisnikarja in odseke. Karakteristično za vso situacijo je že to, da je bil izvoljen predsednikom levičar baron Chlumecky, kajti minolo je že več kakor deset let, da je levičar sedel na mestu predsednika delegaciji. Tempora mutantur — zdaj so levičarji zopet na krmilu in kaže se to tudi vidno. Prva seja vršila se je povse mirno. Na ministrijskih sedežih sedeli so grof Kalnoky, vojni minister F. Z. M. baron Bauer, in fin. minister Kallay, a razen teh navzočna je bila še cela vrsta vladnih zastopnikov.

Minister vnanjih rečij grof Kalnoky otvoril je sejo in povabil najstarejšega člana delegacije opata Hauswirtha, naj prevzame predsedstvo, dokler se ne voli predsednik. Na to vršila se je volitev predsednika in je bil izvoljen baron Chlumecky s 44 od 46 oddanih glasov. Proti Chlumeckemu

kemu glasovala sta samo prisotna mladočeška delegata.

Predsednik Chlumecky, zahvaljujé se za častno izvolitev, obljubil je najprej popolno nepristranost in objektivnost pri vodstvu razprav, potem pa v imeni vsega zbora zagotovil vlado, da se bodo vse predloge vestno, temeljito in dobrohotno uvažile. Delegacija ne bo ni za trenotek pozabila, da je treba ohraniti enakost med državnimi troški in dohodki. Delegacija uvažuje ves pomen dobre vojaške organizacije in bo gotovo dobrohotno storila vse, kar treba, da naša monarhija ne zaostane za drugimi in v kolikor je to mogoče z ozirom na prebivalstvo. Velike žrtve, katere daje prebivalstvo v vojaške namene, olajša jedino to, da je s temi žrtvami ohranjen mir in pa upanje, da bode vendar kdaj ponehalo vedno povečanje vojsk v vsi Evropi. Politika avstrijska je konservativna, prava mirovna politika in ta nje pravec podpirajo najkrepkeje sklenjene alijance. Letos je petindvajset let, kar se je monarhija v državnopravnem oziru presnovala in sta bili ustvarjeni delegaciji. Pogled na to dobo je poučen; vidi se, da se je monarhija na vse strani utrdila in srečno ter izdatno pospešila materialno in kulturno blagostanje narodov. Zahvala za to gre v prvi vrsti presvetlemu vladarju, zato naj mu zakliče zbor trikratno slavo!

Ko so se polegli gromoviti Slava-klici, voljen je bil opat Hauswirth podpredsednikom; za zapisnikarje so bili voljeni delegati: Hartl, Hofmann-Wellenhof, Walterskirchen in Klucky; za verifikatorje: Jendrzewicz, Kušar, Staremberg, Zedwitz, Schieder; za reditelje: Arsin-Fatton, Ceschi, Helfert in Zehetmayer.

Ko je še predsednik naznanil, da je umrl delegat dr. Demel in pozval zbornico, naj v znak sožalja vstane raz sedeže, staval je delegat grof Falkenhayn predlog, naj se izvolita dva odseka, budgetni in peticijski. Predlog je obveljal in zbornica je volila v budgetni odsek delegate: Badeni, Bezecny, Buquoy, Chrzanowski, Czedit, Dumba, Eim, Falkenhayn, Jaworski, Katbrein, Gregorčič, Bärnreither, Meznik, Pabstmann, Plener, Papowski, Promber, Russ, Stürgkh, Suess, Vetter; v peticijski odsek pa delegate: Baumgartner, Ceschi, Helfert, Mandyczewski, Moro, Richter, Szczepanowski, Thurnherr. — Budgetni odsek volil je načelnikom

LISTEK.

Dve seji.

Izvirna peklenska humoreska. Spisal Sámo.

(Dalje.)

Gospod cand. med. Grlohlad je bil pa drugače jako fino omikan mož in prav mojster v godbi. Tako pretresujočih, silnih glasov še nisem čul nikdar. Po svojih skromnih močeh sem ga podpiral in tako sva pela „Gaudeamus igitur!“ kakoršnega svet še ni slišal.

Kar najedenkrat stoji pred nama mož s svetlim mesecem pod vratom.

„Al spet si tukaj, znaec moj?“ pozdravi ga medicinec in mu pade okolo vratu. „Kolikokrat si me že zaprl, á? Ljubček moj! Povej mi, kje stanujem, jaz ne vem, á? Ti polipek ti, ali si kaj pil danes, he!“

Takó je jecljal moj tovariš in se trdo oklepal moža. Človekoljubno je prijel mož tudi mene pod pazduho, in to je bilo pametno. Trije se lože bo-

jujejo proti zakonom težnosti. Medicinec je stopal v svesti si izdatne pomoči vse močateje in metal noge v zrak, kakor bi njegove ne bile. Povabil je našega vodnika, naj nama pomaga peti. Vender slednji tega ni hotel, bržkone mu je naše popevanje vrlo dobro prijalo, zato ga menda ni hotel kvariti. Peljal nas je v veliko hišo, kjer sva na trdem prenočevala. Zjutraj sem moral mnogo plačati. Zdelo se mi je v tej hiši jako drago, mnogo dražje nego v hotelu in pa mnogo slabše“.

IV.

„Ves zavzet sem gledal, Čudu sem se čudil . . .“

(S. Jenko.)

Žveploust je nadaljeval okrepcavši se z vrčkom hudičevega olja po kratkem prestanku:

„Velik del najimnitnejših knjiznic sva še obiskala z Grlohladom, ko sem okreval od poškodb one noči. Vpisal sem se tudi na vseučilišču izvenreden slušatelj. Mej tem se mi je izgubil Hudoba!“

Nekega lepega jutra pride medicinec, kateremu sem ob ugodni priliki razkril svoj inkognito ter obljubil lep denar za njegove dušo, k meni in mi

izjavi, da je on in mnogo drugih pripravljenih, da se meni zapišejo. K temu sem mu že dolgo prigovarjal. Lahko si mislite moje veselje; vsaj praznih rok ne pojdem nazaj! Vse prebite težave sem pozabil. Medicinec me pelje v veliko biblioteko v notranjem mestu, kjer je bilo zbranega dijaštva na stotine. Pozdravili so nas z burnimi „Prosit“-klici, in takoj smo pričeli z zapisovanjem. Vsak se je vrezal z nožkom v roko in s svojo krvjo podpisal pogodbo. Zato je dobil precej tisoč goldinarjev. Zadovoljen sem se vračal z listi domov. Hudoba, ki se je bil vrnil, opravičeval se je, da se je izgubil v velikem mestu. Videl je, kako sem spravljaj svoje pogodbe v omaro in radovedno vprašal, kaj da imam. Ker sem se bal, da mi jih ne zapravi, rekel sem mu, da je to papir brez vsake vrednosti.

Od tega dneva nisem medicinca nič več videl. Zdaj je imel denar, sévé, in pridno se je učil s tovariši po raznih bibliotekah. — Sam sem hodil okolo; nekoč pridem v malo krčmo. Pri neki mizi sedel je mlad mož; prisedem in ga prijazno pozdravim. V pogovoru, ki se je razpletel mej nama izvedel sem, da je stud. phil.

grofa Falkenhayna, njegovim namestnikom Plenerja ter razdelil referate takole: Dumba: ministerstvo vnanjih rečij; Badeni: redni troški za vojsko; Popowski: izredni troški za vojsko; Bezecny: računski sklepi; Suess: okupacijski kredit; dr. Russ; mornarica; dr. Meznik: carine; Chrzanowski: najvišji računski dvor; dr. Kathrein: vkupno finančno ministerstvo, zajedno generalno poročilo.

Cesar vzprejel bode delegacijo v ponedeljek in tudi prva seja bo ta dan.

Ogerska delegacija volila je predsednikom grofa Ludovika Tiszo, podpredsednikom pa grofa Gézo Szaparyja. Predsednik pozdravil je zbor in zaklical kralju trikratni Slava! drž. finančni minister Kallay pa je predložil vladne predloge ter naznanil, da se vrši vzprejem pri cesarji v ponedeljek.

Kakor vidno, se prva seja delegacij ni kar nič razločevala od drugih prvih sej. Izza kulis bodi še povedano, da se razni faktorji silno trudijo, pregovoriti mladočeške poslance, naj vsaj v javni seji ne govore zoper sedanjí politični pravec, zlasti ne zoper trojno zvezo in upravo Bosne in Hercegovine. Dosedaj so bili vsi ti poskusi popolnoma brezuspešni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. oktobra.

Deželnozbornske volitve na Češkem.

Minoli petek volili so češki veleposestniki na mesto odstopivših poslancev, ki so odložili mandate, ker so bili v nasprotju s klubom in to radi punktacij, nove zastopnike. Izvoljeni so bili od komitēja priporočani kandidati. Levičarji se volitev niso udeležili. O novih poslancih se govori, da stojé na strogo narodnem stališči.

Kossuth in pragmatična sankcija.

Kossuth, katerega so prav zadnje dni čez mero slavili lojalni Madjari, češ, da veljajo slavnosti branitelju narodnih pravic, izrekel se je proti neki deputaciji jako čudno o pragmatični sankciji. Sklicevaje se na velikega sovražnika Avstrije, zgodovinarja Hormayrja, trdil je Kossuth, da je pragmatične sankcije izvirnik ponarejen. S tem je hotel brez dvoma spraviti na dnevni red vprašanje o nasledstvu v cesarski rodovini in zanetiti boj mej Madjari in krono. Stari Kossuth ima torej še danes prav takšne namene, kakor tedaj, ko je v Debreczinu izrekel, da je dinastija habsburska izgubila prava do ogerske krone. Ta izjava Kossuthova je zanimiva le v toliko, ker osvetljuje tendence madjarskih narodnih strank.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Pri nekem pretepu mej radikali in liberalci zaprl je mestni prefekt celo vrsto radikalnih napadovalec, a mestno sodišče jih je vse oprostilo. Ker jih je dal prefekt zapreti ne da bi imel za to sodnega ukaza, nameravajo dotičniki tožiti prefekta na podlogi zakona o varstvu osebne svobode. Prefekt je netjak regenta Belimarkovića. — „Odjek“ se upira vladni nameri, ne sklicati skupščine pred novim letom, jako odločno, češ, da je proti ustavi in dokazuje le to, da liberalna stranka nima večine naroda za seboj. — Naprednjaški „Videlo“ javlja, da so hajduki zopet prepluli vso deželo in sicer nahujskani od radikalcev. Hajduki napadajo in plenijo samo znane naprednjake in liberalce, radikalni kmetje pa ne marajo podpirati orožnikov in vojakov pri težavnem zasledovanju teh junakov.

Zelo sem bil tega vesel. Do sedaj se nisem naučil ničesar v modroslovju. Predavanj na vseučilišču nisem razumel; prepozno sem prišel, koncem semestra. Podlage ni bilo. Zato nisem šel več kakor jedenkrat „slušat“. — Tu bi bil toraj pravi filozof. Povedati mi je vedel mnogo, pa tudi njega nisem umel. Učeno je govoril, jasno pa ne. Samo jeden stavek sem si takó nekako zapomnil. Da bodete imeli, gospoda moja, vsaj nekoliko pojma, kako učeno je človeštvo, vam ga citiram. Filozof mi je rekel, da tiči v njem vsa filozofija, in da ga je on tri leta studiral, predno mu je bil jasen. Evo ga: „Wenn sich der Schwäche Kraft in der Erreichung dunkler Ziele hat gesondert, und wie auch des Gelingens Huld erwärmender Nachsicht dünkt, so ist dennoch des Strebens zaghaft Spiel in banger Schüchternheit der Gewährung, des Lebens Unverstand mit Wehmut zu genießen, die Ehre gehabt zu haben.“

Iz tega lahko sklepate, kako težka je človeška filozofija, za hudiča preveč! In ako že studiosus tako govori, kako še le profesor sam, ko je dijak komaj senca njegova!

(Dalje prib.)

Rusija in Turčija.

Nota, katero je poslalo rusko ministerstvo vnanjih rečij turški vladi o Bolgarskih razmerah, ima, glasom poročila ne preveč verodostojne Londonske „Times“ nastopno vsebino: Ruska vlada izraža svoje obžalovanje, da je sultan vzprejel Stambulova. Navzlic temu, da turška vlada trdi, kà je bila presenečena in popolnoma nepripravljena, ko je prišel Stambulov v Carigrad, vendar ni moči udušiti nezaupanja; če se pa pomisli, da so sedanje bolgarske razmere v nasprotju z mejnarodnimi pogodbami, če se uvažujejo umori nedolžnih rodoljubov in objavljenje ponarejenih in proti Rusiji naperjenih listin, potem ni dvoma, da je prišel Stambulov zato v Carigrad, da znova utrdi svoje podkopano stališče in svoj ugled v Bolgarski. Turška vlada podpira Stambulova in je postala orožje Koburžana to pa utegne postati uzrok mnogim opasnim nevarnostim za obstanek Turčije, kateri je eksistencija gotova le če se točno in strogo drži pogodeb.

Dopisi.

Od Drave dne 30. septembra. [Izv. dopis.]

Naj mi le kdo pride in taji, da nam vlada ni silno naklonjena, nemškutarjem našim pa skrajno sovražna! Zagrmim mu grozen „Quos ego!“ Starkel in njega tovariši imajo prav, da protestujejo zoper toliko koketovanje s Slovenci. Ali tudi poslanci naši v Gradcu in na Dunaju bi storili neodpustno brezaktnost, če bi se ujunačili in nekoliko rezkeje povedali vladi: „Est modus in rebus . . .“; naj vendar že neha nas obsipavati s toliko milostmi. Tega ne smejo nikakor učiniti. To bi bilo preidejalno; le z realno politiko dosežemo vse: slovensko uradovanje, narodne šole, univerzo in po vrhu še zjedinjeno Slovenijo. „Vse to se vam bo pridalo“, pravi sveto pismo.

Evo vam nekaj sadu in vzgledov realne politike. V Marenbergu je bila izpraznjena župnija. Potegovala sta se zanjo dva prosilca. Jeden je precej toplej; drugi pa popolnoma mrzel. Marenberžani so protestovali zoper prvega; vlada jim je ustregla in nastavila mrzlega.

Od Marenberga do Maribora ni daleč. Tu pa nas gospoda še bolj boža. Za barona Heina okrajno glavarstvo ni uradovalo niti besedice slovenski. Žal, da ne moremo reči, da bi se bilo kaj na bolje obrnilo pod vodstvom sedanjega glavarja, ki nosi slovansko ime. Ljudje celo govorijo, da se je zapretilo županom, naj nikar ne uradujejo slovenski; ako ne znajo nemški, naj si pa poiščejo nemčurskega pisarja.

Davkarski urad nima slovenskih davčnih knjižic. Čemu neki? Plačaš pa greš. Ako se vendar drzneš ponižno prositi takšnih, zareži se uradnik na te: „To so gole kaprice!“ In basta! Na tak način se ljudje odvadijo polagoma teh muh.

Lansko leto je neki poslanec interpeloval c. kr. namestnika v Gradcu zaradi teh uapak, — pardon! — zmotili smo se. Taka politika bi ne bila realna. Praktičneje je, da stori to vsak dotičnik sam, če ima časa dovolj in ga veseli tak sport. Poslancem rojijo druge skrbi po glavi. Kaj jih je treba motiti s takimi malenkostmi. Zategadelj tudi naša Mariborska poslanca tako redko sklicujeta shode, da bi volilec razložila svoje delovanje; kajti to bi ne bila realna politika, nego neslišana smelost, nevarna politična igra.

Gosp. Wurmbrand ima v Halozah graščino. Koliko spominov nam vzbuja sv. Barbara v Halozah! Saj je še pred šestimi leti ondu bival uzorni naš Božidar Raič. Mnogo se je izpremenilo v tej kratki dobi. Ko bi on videl danes kranjske in goriške intrigante, zaklical bi jim britko: „Doči če Vidov dan i za vas!“ A kaj bi se le rekel o svojem nasledniku! Za njim je župnikoval nek J., ljubček g. Wurmbranda in Ptujskih nemčurjev, kateri so mu pripomogli do te župnije, kakor se je nepremišljeno Ptujski Fürst izdal o neki priliki: „Herr J. wir haben dich zum Pfarrer gemacht.“ Ta kompliment sicer J. . . u ni posebno ugajal, ker so ga čuli narodnjaki; toda kaj za to? Živela praktičnost! Mož, tako vrlega mišljenja, ni bil celih šest let pri sv. Barbari, a že je dobil drugo, odličnejše mesto. To je plača za realno njegovo politiko. Morda pa si je stekel toliko zaslug v dušnem pastirstvu! O seveda! O tem znamo mi dosti; njegovi bivši kapelani in župljani pa še več. No, njemu želimo srečno pot, narodnim Šmarčanom pa, da bi ga naučili kaj idealne politike.

Iz Lozic na Vipavskem 28. septembra. [Izv. dopis.] Dasi smo vedeli, da bode naš beneficium v župnijo spremenjen, vendar nas je jako dirnula vest, da nas zapusti ljubljani in od vseh spo-

štovani naš g. Josip Lukaec. S svojo krotkostjo, ljubeznivostjo, milosrčnostjo, s svojim prijaznim občevanjem do vsakega, pridobil si je prečastiti gospod ljubezen, udanost in največjo pokorščino nas vseh. S skromno svojo plačo vendar; ni pustil siro-maka praznega. Če se kdo ravna po Tobijevem izreku: „Imaš mnogo, daj mnogo; imaš malo, daj to z dobrim srcem!“ zvršuje te blage besede g. Lukaec v največji meri. Prepričan naj bode, da ko bode že počival v mrzlem grobu in ko bo njegova duša uživala zasluženno rajsko veselje, spomin njegov bode še vedno živel pri nas, ime njegovo, kateri je očetovsko skrbel za nas, ostalo nam bode v najbliažjem spominu.

Ga li tudi njegovi stanovski tovariši tako ljubijo kakor mi? Žali bože, prebitko resnice povedati moramo, da ga uprav nekateri tovariši, kateri ljubezen sicer samo z jezikom oznanjujejo, da ga uprav oni sovražijo, črté. Zakaj, vprašal bi nas marsikdo: Kaj hudega jim je storil ta uzorni in toli skromni mož, ki je skrbel le za blagor svojih faranov? Nedavno prepovedal je Št. Viški gospod župnik našemu prečastitemu gospodu, da ne sme niti proste bire pobirati več na Lozicah. Ne vemo odkod zajemlje Št. Viški župnik tolike oblasti.

Mi si najodločneje zabranimo tako ravnanje! Gosp. župnik Št. Viški naj se ne vtika v naše razmere, kajti povedati mu moramo, da smo njegovih odurnosti tako siti, kakor so siti Vipavci svojega ljubeznivega dekana.

Vam pa vsega spoštovanja vredni, prečastiti naš dušni pastir, kličemo, da bi v zasluženem pokoju vzivali še mnogo veselih dni, da bi Vas Vsemogočni ohranil zdravega in krepkega ter da bise čestokrat spominjali Vam udanih Lozičanov in končamo s pesnikom:

Srečen kraj, ki Te ima
In srečni v njem ljudje!

Domače stvari.

— (Vitez Waser.) Imeli smo že priliko, naznaniti svojim čitateljem, da se bo v kratkem izpolnila vroča želja vsega naroda, da bo odstopil predsednik višjemu deželnemu sodišču Graškemu vitez Waser. Če je kdo naših nasprotnikov zaslužil, da se primerno oceni zoper nas naperjeno njegovo delovanje, tako je to gotovo vitez Waser. Storili bomo to, čim se uresniči pripovedovanje, da je zaprosil umirovljenja, danes konstatujemo le globoko žalost v levičarskem taboru, da odstopi tako odličen somišljenik in pa bojazen, da bi utegnil priti na Waserjevo mesto — nepristransko mož. Ta bojazen zapeljala je celo „N. Fr. Pr.“, da je izpovedala veliko tajnost, da je namreč odstopajoči Waser kot višjesodni predsednik nemški levici storil neprecenljive usluge. Takšna hvala sodniku je gotovo preznačilna! Kar se dostaje bodočega predsednika višjega deželnega sodišča Graškega bodi omenjeno, da stavi običajni terna-predlog najvišje sodišče, pravosodni minister pa ni vezan nanj, ampak more cesarju tudi koga drugega priporočiti, toda terna-predlog mu mora na vsak način predložiti. Kandidatje za to velevažno mesto so: podpredsednik Schmeidel, sekcijaki načelnik baron Spens, ministerski svetnik Pichs, dvorni svetnik Leitmayer in grof Gleispach. Levičarji kandidirajo nekega parlamentarca, a ni upanja, da bi zmagali, k večjemu bi se jim moglo posrečiti, da spravijo na Waserjevo mesto moža, kateremu bi nedostajalo prve lastnosti, potrebne višjesodnemu predsedniku Graškemu — neutralnosti.

— (Svetčev banket.) Opozarjamo p. n. udeležnike, kateri rešktujejo na obisk gledališča, da se nemudoma javijo za sedeže, ker bo le na ta način moči vsakemu ustreči ter zagotoviti ustopnico.

— (Slovensko gledališče.) Danes je tretja slovenska predstava v novem gledališču. V proslavo godu Nj. Vel. presvetlega cesarja bode gledališče svečano razsvetljeno. Predstavljal se bode — kakor že naznanjeno — Blodkova opera v dveh dejanjih „V vodnjaku“. Prvikat nastopita na slovenskem odru novoangažovana pevca, tenorist g. Fl. Dostal in basist g. M. Fedyczkowsky, bivši pevec češke opere v Plznu. Pred opero se predstavlja Krylova veseloigra v jednem dejanji „Medved snubač“ v Borštnikovem prevodu. Začetek ob 7/8 uri.

— (Društvo „Pravnik“) priredi na čast odhajajočemu članu c. kr. okrajnemu sodniku g. Antonu Levcu dné 5. oktobra 1892, zvečer ob 8. uri pri „Slonu“ društven večer.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 4. dan oktobra ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanilo predsedstva. II. Volitev hranilničnega upravnega odbora, kateremu je potekla triletna opravilna doba. III. Finančnega odseka poročilo a) o škontrovanji mestne blagajnice in ž njo združenih fondov dne 11. avgusta letos; b) o vseučiliškega Dunajskega podpornega društva za pravnike prošnji za subvencijo; c) o naložbi skupila 1946 gld. 75 kr. za občinski svet, ki se je potreboval za gradnjo dolenskih železnic. IV. Poročilo odseka za lepšavo mesta o dežel. odbora kranjskega ponudbi glede sveta pred novim gledališčem. V. Vodovodnega ravnateljstva poročilo glede vodarine od deželnega gledališča. VI. Poročilo glede mestnih otroških vrtcev. — Tajna seja.

— (Iz odbora „Sokolovega“) V sobotni svoji seji sklenil je odbor „Sokola“ prirediti s sodelovanjem društvenih tamburašev dne 6. t. m. ob osmih zvečer v vrtnem salonu Frinčeve gostilnice društveni večer. Razdelila se bodo o tej priliki častna darila za telovadbo v Jesenicah; ob jednem pa se bode dogovorilo, kedaj se začne streljanje za dobitke v letošnji zimski dobi. — Dalje se je načelno sklenilo vsled želje, ki se je odboru izrekla, da se osnuje dvoje telovadnih skupin za starejše gospode. Kedaj boste ti dve skupini začeli telovaditi, naznanilo se bode društvnikom z okrožnico. — Končno se je storil ukrep glede petja pri Sokolski piramidi na pokopališču o vseh svetih.

— (Ljubljansko upravništvo slovenskega ferijalnega društva „Sava“) priredi jutri 4. t. m. prijateljski večer v odhodnico bratom Savanom na vseučilišču. Upravništvo vabi k temu večeru kar najuljudnejše gospode ustanovnike, starešine in prijatelje našega društva. Local: gostilna „pri Zajcu“; začetek ob 8½ uri zvečer.

— (Čitajte „Agrar Tagblatt“) V sobotni številki tega lista čitamo pod zaglavjem: „Slovenische Parteiverhältnisse“ zanimiv članek, v katerem se prav dobro in stvarno pojasnjuje naše politične razmere, njih začetek in tendence posamičnih strank. Pisatelj tega članka poučil se je pri raznih slovenskih politikih o naši situaciji, slušal vse glasove in zvonove in končno prišel do prepričanja, da je knezoškof Ljubljanski osnoval novo, izključno katoliško stranko kot izvrševatelj ministerkega programa, kateremu je smoter „divide et impera“, in da stoji ta stranka na razpotji: Katoliško ali slovensko?

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) je imel dne 27. septembra svoj redni občni zbor. Obširneje poročilo priobčimo jutri.

— (Občni zbor Šent-Jakobsko-Trnovske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda) vršil se je včeraj v Virantovi gostilni ob mnogobrojni udeležbi in uspel izvrstno. Prvomestnik družbe, vodja gosp. Tomo Zupan, nagovoril je odbor, izrekel vsem družbenicam vodstveno iskreno zahvalo, in pojasnil, kako družba deluje za sv. vero. Njeme šole so na katoliško-narodni podlagi; v Celji je izročil otroški vrtec redovnicam in v Mariboru ga hočejo koj kmalo prevzeti tamošnje za dom jako navdušene šolske sestre. Štiri knjižice, izdane po družbi sv. Cirila in Metoda, popisujejo raznih duhovnikov-pisateljev: Dve Vodnika, jedna škofa Ravnikarja in jedna — uprav danes izšla — prvega slovenskega povestnika, župnika Janeza Ciglerja. Vodstvo izroča vsaki v novo ustanovljeni podružnici svoj odlok: da naj bodo sporedi družbinih veselice vseskozi pošteni in pa brez plesu. Tak odlok je prejela tudi ta naša Šent-Jakobsko-Trnovska podružnica. Tako je naše družbe delovanje gled. versko-nravne vzgoje slovenskega rodu. Družba pa deluje tudi v strogo avstrijskem duhu. Prva njena brošura je bil ob 40letnici cesar „Fran Josip“; druga oče cesarske rodovine „Rudolf Habsburški“ potem pa sta izšla 2 snopiča „Junakov“, t. j. vojakov, srčnih duhovnikov, neustrašenih žená popisovani čini. Vojaškim oblastnijam so se vrlo prikupili naši „Junaki“. Tudi merodajni državnik je naše delovanje v Trstu imenoval, patrijotično v najeminentnejšem smislu besede. Družba deluje konečno za domovino. Črv v prahu se boji pogina. Vsak narod hoče ostati to, kar je — zato hočemo tudi mi Slovenci to ostati, kar smo. Kaj bi se smelo reči od nas, ko bi posebno ob mejah labkomiselno gledali, kako poginja tam naš tako verni, tako dobrosrčni slovenski rod. — Konečno se prvomestnik še jedenkrat zgleda do

novoizvoljenega odbora trdeč, da dobro vé vodstvo, kako je večinoma le bolj potrebno to občinstvo, med kojim deluje Trn. Št.-Jak. ženska podružnica, da ga pa spominja tega dobrega Ljubljanskega bivalstva radodarnost daru uboge udove, ki je več dala, nego bogatini — zato ker je dala vse, kar je imela. V tem imeu požrtvovalnim odbornicam zakliče, naj živé. Potem so bile v stalni odbor izvoljene: gospa Jadviga Šubic za predsednico, gospa Ivanka Gutnik za podpredsednico, gč. Minka Marolt za tajnico, gč. Ivana Kačar za nje namestnico, gč. Ant. Kadivec za blagajnico, Ivana Praprotnik, za nje namestnico. — Gospa predsednica Šubic pozdravi na to navzoče občinstvo, povdarjajoč, da vsak zaveden Slovenec pozna in ljubi družbo in vé nje blagi namen; vsakemu je ona temeljni steber našega obstanka in lepše bodočnosti — in naj se zaganjajo vanjo sovražniki iz tujine in tudi — iz doma, mi hočemo vstrajati v svesti si, da koristimo s svojim delom časní in večni sreči našega milega in dragega nam slovenskega naroda! Dobro došli! Prosim Vas, podpirajte nas duševno in materijalno v našem delovanju za blagor in srečo slovenskega naroda. Gč. Minka Marolt kot tajnica poroča na to o osnovi podružnice in nje dosedanjem delovanju. Pri zadnjem občnem zboru Šent-Jakobsko-Trnovske možke podružnice dne 3. julija t. l. nasvetoval je g. dr. J. Vošnjak, naj bi se osnovala za ta okraj ženska podružnica. Predlog bil je z naudušenjem vzprejet in tudi takoj izvršen. Dne 17. julija bil je osnovalni shod „pri Lozarji“, kjer se je volil začasni odbor, ki je izposloval, da so se pravila potrdila. Odbor pričel je takoj svoje delovanje; imel je več sej, v katerih se je posvetoval in ukrepal, kako zamore družbi koristiti. Da to posvetovanje ni bilo brezuspešno, svedoči lepo število članov. Danes broji naša mlada podružnica 1 pokroviteljico (gospodičino Kadivčevu) (Živela!), 7 ustanovnic, 123 letnic, 109 podpornic; skupaj 240 družbenic. To število nas nuda s ponosom! Pri nabiranju podpornih udov podpiral nas je požrtvovalno župnik Trnovski g. Vrbovnik. Iz dna srca hvala mu! Da se je dosegel takšen uspeh, je uzrok ta, ker smo prepričani, da stoji naša družba na pravem temelji, da hodi po pravi poti. Slavnemu vodstvu bodi izrečena zahvala in zaupanje z željo, naj mu je ta naša izjava v zadoščenje za neprilike in britkosti, katere — poleg dela in denarnih žrtev — mora prenašati. Vodstvo naj nas vodi pri narodnem delu kakor dosedaj, držeč v jedni roki sveti križ, v drugi slovensko trobojnico in kličemo mu v prepričanje: V tem znamenji je zmaga! Gč. Kadivec poročala je potem o društvenem stanju: Uplačalo je 7 ustanovnic po 10 gld. = 70 gld.; 65 letnic po 1 gld. = 65 gld.; 109 podpornic skupaj 12 gld. 10 kr.; vsi dohodki znašajo tedaj 147 gld. 10 kr. Od te vsote izročilo se je č. g. Tomi Zupanu 60 gld., ostanek kakor tudi dobiček današnje veselice izročil se bode takoj po odobrenju računskega zaključka naše podružnice. — Poročevalka pozvala je družabnice k marljivemu in vztrajnemu delovanju na polji versko narodne vzgoje slovenske mladine. Sveta brata Ciril in Metod pa naj izprošita nebeskega blagoslova pri Vsemogočnemu, da zamoremo uspešno delovati v proslavo in čast našega milega in dragega naroda. — Vsi govori vzprejeti so bili z živahnimi Slavajin Živio-klici. Podružnico počastili so s svojim obiskom gg. dr. G. Krek, vseučilišni profesor iz Gradca; deželni poslanec Ivan Hribar z obitelji; g. deželni odbornik dr. J. Vošnjak; č. gg. T. Zupan, Žlogar in Koblar in mnogo odličnega meščanstva. Po končanom zborovanju oglašil se je k besedi č. g. Žlogar ter v kratkih, jedrnatih besedah predstavil gospoda dr. Kreka. „Ni mi moč,“ dejal je g. Žlogar, „dopovedati častitemu občinstvu, koliko dela in je storil gospod profesor za blagor slovenske mladine in sploh slovenskemu narodu s tem, da ljubi ne le svoj narod iskreno nego je tako rekoč pravi oče visokošolcem slovenskim na Graški univerzi. Jaz sam užival sem te dobrote in ne bodem nikdar pozabil, kako skrben oča je bil vsej mladini. Kličem pa danes, naj ga Vsemogočni Bog obvaruje vsega zlega ter pripusti, da še i nadalje deluje za blagor učeče mladine v tujini v korist naroda našega.“ Občinstvo je stojé pritrđilo temu govoru in nazdravilo gospodu c. kr. univerz. profesorju. G. prof. dr. Krek zahvalil se je zbranim občinstvu na ovacijo ter razjasnjeval, kako pribaja potujčevanje. Mati sama je mnogokrat kriva vsega, a tudi oče! Mladenč slovenski gleda naj na

pridne roke slovenskih deklet in naj ne škili za tujimi; s tem se lahko mnogo mnogo odvrne in prav v tem pridobi in utrdi si Slovenec ugled in obdrži pravo narodnost. Mati je voditeljica otroka; lahko ž njim stori karkoli hoče; nji pristaja ga vzrediti v duhu naroda ali ga potujčiti. Vrle drušvenice sv. Cirila in Metoda! Znano mi je, da ste ne le vrle katoličanke — nego tudi iskrene domorodkinje. Ohranite si to ljubezen v prid naši mladini, da ji ne izginita vera in domoljubje, najblažja čuta človeškega srca. Dolgotrajno ploskanje in gromoviti Živio-in Slava-klici pa so zaorili, ko je poprijel besedo čast. gosp. A. Koblar. Opominjal je v nauduševalnih besedah k neutrudnemu delovanju za sveto domačo stvar. Prosta zabava vršila se je vzgledno in s petjem bilo je občinstvo jako zadovoljno. Reči moramo, da pevsko društvo „Ljubljana“ jako dobro napreduje. Posebno všeč je bilo občinstvu ubrano petje kvarteta, kateri je moral večkrat nastopiti in ponavljati pesmi. Tako se je končal I. občni zbor ženske podružnice Šent-Jakobsko-Trnovske. Želimo le, naj delujejo vrle družbenice v korist društvu, v prospeh slovenskega naroda tudi nadalje s tako marljivostjo in ustrajnostjo, kakor doslej.

— (Samomor) Včeraj popoldne skočil je pri vojaški plavarnici v Ljubljano občno spoštovani meščan, hišni posestnik in čevljarski mojster g. Goltsch. Truplo njegovo našli so šele danes. Ni dvoma, da je stari, vên in vên pošteni mož končal svoje življenje v hipu duševne nezavednosti.

— (Generalni tovornoprometni tarif) Ravnokar izdalo je vodstvo c. kr. avstrijskih državnih železnic III. dodatek meseca julija 1892 obelodanjenemu generalnemu tovornoprometnemu tarifu. Določila III. dodatka stopila so v veljavo dne 1. oktobra t. l.

— (Prvi občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda za Radovljico in okolico) se je vršil dne 27. septembra v restavraciji g. Matije Klinarja v Radovljici. Članov se je do zdaj oglašilo 54, mej njimi 4 ustanovniki, namreč g. Matija Klinar s 15 gld., g. Miha Pesjak iz Kamne gorice s 15 gld., g. Resman z 10 gld. in g. Luka Grile iz Begunj z 10 gld. Pri zborovanju se je z burnim odobravanjem in soglasno vzprejela tale resolucija: Prvi občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda za Radovljico in okolico izreka svoje popolno zaupanje dozdanjemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda ter izjavlja, da bodo posamezni člani ostali člani te podružnice in s tem ob jednem družbe sv. Cirila in Metoda le pod zadnjim ali zdanjemu vodstvu jednakim vodstvom. Za odbornike so bili voljeni: g. dr. Janko Vilfan predsednikom, g. Janko Piancki tajnikom, g. Matija Klinar blagajnikom, namestniki: gg. Miha Pesjak iz Kamne gorice, Luka Kenda in Vinko Hudovernik.

— (Premovanje goveje živine v Novem mestu) vršile se bode dne 25. oktobra. Pri tisti priliki napravi ondotna kmetijska podružnica veliko srečkanje. Za dobitke določeno je raznovrstno kmetijsko orodje, celo nekateri stroji. Glavni dobiček — stroj za čiščenje žita — je vreden 75 gld. Srečka velja 10 kr.

— (Kolera — ka-li?) Tolminsko okrajno glavarstvo obvestilo je v petek Tržaško namestništvo, da so se v Tolminu pojavili štirje slučajji bolezni, o kateri se sumi, da je — kolera. Jedna obolelih oseb umrla je še tisti dan. Namestništvo je takoj odposlalo zdravnika dra. Liebmana v Tolmin; tudi iz Modreje se je javilo o slični bolezni in je bil takoj odposlan okrajni zdravnik dr. Braun na lice mesta. Pozneje došla poročila naznanjajo, da sumna bolezen ni kolera, pač pa griža.

— (Tržaška iredenta.) Kakor smo že javili, vrgli so Tržaški patrijotje minolo sredo na gradu za restavracijo Berger zopet petardo. Preiskava na lici mesta je dognala, da je bila petarda napolnjena s smodnikom in dinamitom in da se ni zgodila velika nesreča, temu je le krivo, da je bila petarda zanikarno narejena. Vrh tega našla je policija v obližji tistega mesta še devet kapselnov, katerih vsak bi bil mogel prouzročiti grozno nesrečo, da se je razpočil. Policija prijela je čvetero nadobudnih patrijotov Rascovicheve vrste in preiskava v stanovanjih teh mož je pokazala, da je bil sum opravičen. Našli so namreč mnogo priprav za izdelovanje petard, obilo smodnika in nekaj dinamita, torej same reči, s katerimi se v Trstu navadno dokumentuje lojalnost. Zaprti iredentovci so: Amadej Herlitzka, stud. med. v Pisi; Roman Mauro, stud. math. v Turinu; J. Menesini, stud. med. v Padovi

in hišni posestnik ter domobranec v 72 bataljoni Gvidon Walopp. Policija prišla je bila tudi dve ženski a je zopet izpustila, ker sta dokazali svojo nedolžnost gledé vrženih petard.

— (Novo pevsko društvo v Tržaški okolici.) Pri Sv. Mariji Magdaleni Spodnji v okolici Tržaški imelo je novoosnovano pevsko društvo „Slava“ minulo nedeljo svojo prvo veselico, katere se je udeležila ogromna množica ljudij. Pevski zbor obnesel se je prav dobro in so morali ponoviti vsako pesem. Naudušenost je bila splošna in se je videlo, kako srečna je bila misel osnovati to društvo. Vsa čast posebno vrlemu gospodu pevovodji, ki se je trudil toliko, da je društvo koj prvokrat nastopilo tako častno. Naj tudi tako vrlu napreduje!

— (Vinska trgatev) bode letos v okolici goriški, na Brdih in po vipavski dolini precej dobra in obilna, ker ni bilo toče. Pridelalo se bode dovolj dobrega in močnega vina. Posebno na Slapu je letos dozorela izvrstna kapljica in tamošnje ljudstvo šele zdaj vidi, koliko je v tej zadevi koristila bivša vinorejska šola.

— (Nova brzovarna postaja) z omejeno službo, združena s poštnim uradom, otvorila se je dne 1. oktobra v Buzetu v Istri.

— (Tridesetletnica pevskega društva „Kolo“ v Zagrebu.) Dne 26. t. m. praznovalo bo hrvatsko pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu tridesetletnico svojega obstanka. Delajo se že velike priprave za to slavnost najodličnejšega pevskega društva v sosedni Hrvatski.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 3. oktobra. Na ogovor predsednikov delegacijama odgovoril je cesar: Čustva zveste udanosti, kakor so Mi bila izražena, navdajajo Me z istinitim zadoščenjem in vam izrekam za to toпло Svojo zahvalo. Vnanji položaj se od zadnjega zasedanja delegacij ni dosti premenil. Razmerje k drugim državam je ostalo prijateljsko in zveza s skušenimi zavezniki kaže tudi ugodni svoj upliv za ohranitev miru. Želja po miru in skrb za materijelni blagor narodov delujeta ugodno na mejnarodne odnose. Moja vlada skrbela je v minolem letu se posebno za rešitev gospodarskih vprašanj, zlasti je delovala, da se trgovinske razmere z drugimi državami postavijo na trdno podlogo za več let s tem, da se sklepajo trgovinske pogodbe. Razen že veljavnih pogodb z Nemčijo, Italijo, Švico, Belgijo vršila so se tudi pogajanja s Srbijo ter se srečno dognala, tako da je upati obilega haska za oba pogodnika. Moja vlada je, vestno uvažujé financijske odnose in oziraje se na to, kar je neobhodno potrebno, nekoliko zvišala svoje terjatve v vojne namene, katere se lani iz financijskih ozirav niso stavile, a so za napredovanje in tehnično zboljšanje vojske neobhodno potrebne. Dohodki Bosne in Hercegovine zadostovali bodo tudi letos za pokritje upravnih stroškov v teh deželah. Konstatovati je splošno napredovanje v vseh strokah gospodarskega življenja. Zapujoč uvidnosti in patriotizmu, s katerim se lotite svojega dela in želeč Vam najboljšega uspeha, Vas presrečno pozdravljam!

Razne vesti.

* (Gališki židje) niso nič kaj priljubljeni in večkrat nastanejo prav nevarni odpori proti njim. V vasi Boroca napadli so te dni kmetje šest židovskih hiš in je požgali. Okrajno glavarstvo odposlalo je orožnike, ki so zaprli 37 kmetov. Židje so bežali iz vasi v sosedno mesto.

* (Plavajoča hiša.) Bogati amerikanec Lorrillard dal si je napraviti hišo, v kateri bo mogel potovati po vsem svetu. Ta hiša je zajedno ladija in more glede komforta zadostovati najbolj razvjenemu človeku. „Caïman“ — tako se zove plavajoča hiša — je dolga 30 m, a široka 8 m. Hiša na ladiji je dvonadstropna in arhitektonično krasno narejena, prava palača. Lastnik te plavajoče hiše kani na tej ladiji potovati okolu zemlje in more povsem opravičeno reči, da potuje, ne da bi zapustil svoje stanovanja.

Umrli so v Ljubljani:

1. oktobra: Marijana Merjašec, mizarjeva vdova, 78 let, Poljanski nasip št. 14, driska. — Adolf Korsika, posestnikov sin, 7 let, Tržaška cesta št. 10, dysenterie.

V deželni bolnici:

29. septembra: Marija Albrecht, gostija, 80 let, marasmus. — Katarina Lamberger, gostija, 62 let, dysenterie. 30. septembra: Franc Rogel, gostač, 19 let, jetika

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Štev. 3. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 480.

V ponedeljek, dne 3 oktobra 1892.

O svečani razsvetljavi gledališča. V proslavo godu Njega Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I.

Prvi nastop novoangažovanih opernih pevcev, tenorista g. Fl. Dostala in basista g. Marcela Fedyczkowskega.

V VODNJAKU.

Opera v dveh dejanjih. — Napisal K. S., poslovenil Fran Gerbič, uglašil Vilem Blodek. Kapelnik g. prof. Fr. Gerbič.

OSOBE:

Jurij, kmetovalec, star udovec gospod Marcel Fedyczkowski. Janko, kmečki sin — — — gospod Fl. Dostal. Jerica, kmečka hči — — — gospica I. Daneševa. Polona, stara žena — — — gospa M. Gerbičeva. Posli obojega spola. — Dejanje je blizu vasi.

V začetku:

Medved snubač.

Veseloigra v jednom dejanju. — Ruski spisal Viktor Krylov (Aleksandrov). Preložil A. P. Režiser gospod Ign. Borštnik.

OSOBE:

Semen Andrejevič Gribkov, brata — gospod Borštnik. Ivan Andrejevič Gribkov, posestnika — gospod Sršen. Jelizaveta Dmitrovna (Lila), njiju netjakinja — — — — — gospica Slavčeva. Pavel Fedorič Barsov, mlad profesor živalstva na gubernijalnem gimnaziji gospod Danilo. Dejanje se vrši v vasi pripadajoči Gribkovima, blizu gubernijalnega mesta, za naših dnij.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka bar. Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 90 kr. Parterni sedeži IV. do XI. vrste 70 kr. Balkonski sedeži I. vrste 70 kr. — Balkonski sedeži II. in III. vrste 60 kr. Galerijski sedeži 50 kr. Ustopenina v lože 60 kr. Parterna stojišča 50 kr. Dijaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Tržne cene v Ljubljani
dne 1. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 12	Špeh povojen, kgr.	64
Bež,	5 36	Surovo maslo,	85
Jčemen,	4 16	Jajce, jedno :	24
Oves,	2 52	Mleko, liter	10
Ajda,	6 14	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 41	Telečje	62
Koruza,	4 26	Svinjako	60
Krompir,	2 60	Koštrunovo	34
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	14
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	90	Slama,	1 69
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
1. okt.	7. zjutraj	733 5 mm.	15.8° C	sl. zah.	megla	3.50 mm.
	2. popol.	732 6 mm.	19.4° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	732 9 mm.	14 6° C	sl. jzh.	jasno	dežja.
2. okt.	7. zjutraj	731 4 mm.	12.6° C	sl. jzh.	obl.	15.00 mm.
	2. popol.	731 2 mm.	16.0° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	731 5 mm.	15.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 16.6° in 14.5°, sa 3.1° in 1.1° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. septembra 1892.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	459,362.000 gld. (+ 19,489.000 gld.)
Zaklad v gotovini	287,346.000 „ (+ 5,118.000 „)
Portfelj	161,203.000 „ (+ 13,916.000 „)
Lombard	25,776.000 „ (— 1,599.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	31,710.000 „ (— 12,983.000 „)

Dunajska borza

dné 3 oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.70	96.50
Srebrna renta	96.35	96.25
Zlata renta	115.65	115.05
5% marcna renta	100.45	100.30
Akcije narodne banke	990	985
Kreditne akcije	312.50	312.5
London	119.65	119.65
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.51
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	58.70	58.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185
Ogerska zlata renta 4%	—	112
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gld.	190
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	239

Potrjim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljeni sin, oziroma brat (1101)

ADOLF

učenec I. razreda

dne 1. oktobra ob 2. uri popoldne po kratki, težki bolezni, v starosti 8 let, mirno zaspal.

Truplo dragega pokojnika se je danes popoldne ob 3. uri od mrtvašnice pri sv. Krištofu preneslo v družbinsko rakev ter že na tem mestu izrekamo vsem onim, ki so ga spremili do zadnjega počivališča, svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 3. oktobra 1892.

Alojzij in Ivana Korsika, stariši. — Viktor, brat. — Ivanka in Antonija, sestri.

Praktikant

ki je vešč slovenskemu in nemškemu jeziku, vzprejme se tako v trgovino z manufakturnim blagom. Več se izve pri Francu Chrobotu v Kranju. (1091-2)

Gostilnica

ob največjem objektu dolenjske železnice je na prodaj.

Naslov pove upravnistvo tega lista. (1092-2)

!! Podpisana išče !!

Poštenega krojaškega pomočnika, popolnoma veštega v voditeljstvu tega obrta. Zasluzek po pisnem dogovoru. (1094-2)

Ana Schweiger v Črnomlju.

100 meterskih stotov

krompirja

najboljše kakovosti, proda

oskrbnistvo graščine Predvor pri Tupaličah na Gorenjskem, kamor je pošiljati ponudbe. (1100-1)

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Risalnice, risalni ogel, risalni čavlički, risalne šine, risala, predloge za ronde pisavo, peresa za ronde pisavo, škripljati klini, škripljne ploščice, pisalne mape, pisalni papir, pisanke, šolske torbe, sepija tinta, jeklena peresa, predloge za pokončno pisavo, peresa za pokončno pisavo, sindetikon, bela kreda za tablo, nožičevke, mape za pisanke, tinte črne in barvaste, tintni gumi, tintni črtniki, črnilec, tintniki, kvadratna črtala, risalniki, risarski bloki, risarski papir, predloge za risanje, orodje za risanje. IV. (3)

Jako koristne in zelo praktične za vse stanove

so mej drugimi nastopne reči:

Šivalni stroji.

Oguja in uloma varne

blagajnice in kasete.

Vratila, mlatilni stroji in rezalni stroji za krmo, tlačilnice za vino in sadje, stržilnice za grozdje, izbiralniki, čistilni in drobilni mlini, pumpe, tlačilnice, stroji za rezanje mesa, stržilnice za koruzo in stroji za rezanje repe; potem otroški vozički, pralni in ožemalni stroji itd. (865-9)

Te in razne druge priprave iz najboljših tovarov ima v največji izbiri in po najnižjih tovarniških cenah v zalogi

FRAN DETTER

v Ljubljani

nasproti železnemu mostu na Starem trgu št. 1.

Izdajatelj in tisk „Narodne Tisbarne“.